

stemmelser i de fleste afsnit af CEE-traktaten, men de principielle bestemmelser vedrørende konjunkturpolitikken, betalingsbalancen og handelspolitikken er sammenfattet i et særligt kapitel. Som bekendt er disse bestemmelser affattet ret elastisk og vil kun føre til begrænsede resultater, hvis medlemsstaterne udviser stor tilbageholdenhed. På den anden side tillader traktatens formuleringer på dette område en vidtskuende politik fra Fællesskabets og medlemsstaternes side, hvilket for så vidt må hilses med tilfredshed. Man skal som eksempel blot anføre, at der efter overgangstidens udløb skal gennemføres en fælles handelspolitik.

Så vidt man kan bedømme ud fra den hidtidige udvikling, vil der på baggrund af de fremskridt, der er opnået af Fællesskabet på alle områder, gøre sig en stadig stærkere tendens gældende til også at udfylde de dele af traktaten, der vedrører den økonomiske politik, og som stadig er åbne for en mere eller mindre fællesskabspræget fortolkning. Den tiltagende integration af de deltagende landes nationale økonomier vil gøre det særlig påkrævet at få gennemført en stadig stærkere koordinering af de konjunktur- og valutapolitiske foranstaltninger og samtidig en styrkelse af de fælles institutioner på dette område. Af praktisk nødvendighed vil denne koordinering i stadig stigende grad gå over til en harmonisering og til dels til en fælles organisationsform.

55. Det ville derfor være urigtigt, hvis nyindtrædende lande ville indskrænke sig til at afgive en formel bekendelse til denne del af traktaten i det stille håb, at dens virkeliggørelse — eftersom ingen bestemt tidsfrist er fastsat — ikke ville skride så hurtigt frem og på afgørende områder måske helt udeblive. Tværtimod må de også her give udtryk for deres beredvillighed til at arbejde energisk med på det fælles værk og sætte deres fulde kraft ind for det fælles vel. Naturligvis tænkes der ikke her på et formelt, skriftligt udformet løfte. Det vil være tilstrækkeligt, hvis lande, der hidtil har været tilbageholdende på dette område, ville ændre indstilling. Det må forventes, at den omorientering i økonomien, der efter de pågældende landes indtræden i Fællesskabet uden tvivl hurtigt vil finde sted, vil virke stærkt fremmende på en sådan udvikling.

g) Socialpolitikken.

56. Allerede i CEE-traktatens præambel henvises der til, at medlemslandene er besluttet på ved fælles indsats ikke blot at fremme den økonomiske, men også den sociale udvikling ved at nedbryde de skranke, der deler Europa. Derved placeres traktatens sociale målsætning på samme niveau som den økonomiske.

Det er ikke muligt inden for denne rapports rammer at fremdrage alle de spørgsmål på det sociale område, der i de år, der er gået, siden traktaten blev sat i kraft, er gået ind i de konkrete overvejelser stadium. Som et første almindeligt mål kunne man måske fremholde forpligtelsen til at overvåge, at der ikke opstår noget modsætningsforhold mellem den økonomiske politik og socialpolitikken, men at man tværtimod sikrer en ensartet udvikling inden for begge områder. Det må også være et mål at sørge for en afbalanceret udvikling i levevilkår og arbejdsbetingelser. Man må bl. a. passe på, at det sociale fremskridt ikke udelukkende kommer til at afhænge af kræfternes spil på markedet, og at enkelte områders eller erhvervs trivsel ikke betales med en forøgelse af de inden for Fællesskabet bestående økonomiske og sociale uligheder. Det europæiske Fællesskab har dermed påtaget sig en forpligtelse til ikke blot at være et økonomisk instrument, men også et instrument til sikring af social retfærdighed.

57. Betydningen af traktatens socialpolitiske bestemmelser gør det påkrævet, at nyttilkommende medlemmer på længere sigt må indstille sig på en harmonisering af de sociale ydelser inden for Fællesskabet, der har til formål at forbedre alle deltagendes stilling. Nogle sociale bestemmelser har allerede i løbet af traktatens første etape ført til beslutninger, medens der for adskillige andre er foretaget forundersøgelser. Man må håbe, at disse forundersøgelser meget snart vil føre til konkrete resultater, og at de nye medlemmer af fuld kraft vil medvirke i Fællesskabets bestræbelser på dette vigtige område.

h) Den europæiske Investeringsbank.

58. Den europæiske Investeringsbank blev skabt til udligning af regionale vanskeligheder og har dermed en strukturpolitisk